

Bazelėje, 1947 m. spalio mėn. 9 d.

Miloms, brangus Kunige Profesoriau,

La tikrai džiaugsmu skaitėme Jūsų laiške iš rugs. 28 d. Tuoširdžiai dėkojame už jį kaip ir už savo veikalėlius, kuriuos mums dovanojote. Tiesiai tie Jūs, siunfideliai mums labai brangūs, nes mums palindija, kad nepaisant iškenėtų baisių metų Jūs dvasia nepalaužta ir kad veikata tar, nauja bent tik, kad pažįgata net kurgbiška užsimoti. Kas tuo labai stebimės ir džiaugiamės. Jūtų ~~gėdą~~, jei Jums parvyktų kuriam laikui bent ~~parvyktų~~ ~~Jums~~ persikraustyti į Šveicariją, kur sąlygos nepalyginant geresnės, negu tokie, bijoje. Tokia kuracija labai sustiprintų Jus, o Jūsų šiandien reikia daugiau ^{negu} kada nors, nes dar milžiniški uždaviniai prieš akis. Apie tik gėdą tiek daug žuoniu, kad likusieji turi laikytis iš paskutiniųjų. Štai, duok Dieve, kad parvyktų Jums sugalėti biurokratinės kliūtis, kurios kaip barikados stoji skersai tokių nandinių jobanų. Jūtų tada ir malonu susitikti ir išsikalbėti, nes jam silė metelin profeso mso mūsų atsivie, kinimo jankiamis Jūs tute Berlyne. Kas būtų turmet galėjęs įsivairuoti visa tai, kas paskui įvyko mūsų gyvenime! Tiesiog stebuklas, kad išsigelbėjote iš ~~to~~ ~~pragaro~~! Jei jam pa, vyko išvengti mirti tokiose baisiose apylostoviose, tai reikia ma, myti Dievas dar daug iš Jūsų laukia. Kas liečia mus, tai pr to, ką prašę nepaėjome, juk patelom, į kraštę, kuris dangelio lai, komas tikra rojumi. Tiesa, jia gyventi kuskas lengviau, patofian regu karo nuniokintuose kraštuose, tačiau ir čia ne vėkas

Prisimink, kun. Profesoriau,

mūsų tuosirdžiškum linterėjimui. Jūsų sutalyka pr. v.
skaitan Jūsų roklus, geroms is maldaknygė „Apsaugok, Aukščiausias!“
įgamu drauso atsparumo gyvenimo paguodes is šio pyktis išlėmė.
sukresnė valandose Tokios groviaus, Knytaiaus Kėto“ uku-
Nėm Jūsų m to, švenstės van mekmach akavims.
kurta. 06.

